

Bram Vermeulen, Mijn Droom

Ik weet niet waar ik ben, het is nacht
Maar er zijn hier geen sterren
Ik zie alleen ver weg
Een licht achter een raam

Ik loop ernaartoe
Nieuwsgierig kijk ik naar binnen
Er is daar muziek
En ik zie er mensen staan

Dan zie ik ook jou
Je lacht met witte tanden
Het is een feest, je danst
Dicht tegen iemand aan

Kwaad wil ik jou roepen
Maar ik roep mijn eigen naam
Niemand reageert
Alleen mijn moeder kijkt mij aan

Met wijdopen ogen
Schreeuwt ze geluidloos terug
Dat is mijn moeder niet, denk ik
En ze slaat op de vlucht

In een andere kamer
Slaat een man zijn vrouw
Met rustige regelmaat
Recht in haar gelaat

Tegen de muur
Daar zie ik mijzelf ook staan
Ik drink wijn en ik vraag
Aan de man wie er wint

Op een stoel in de hoek
Met zijn rug naar mij toe
Rookt mijn vader zijn pijp
En ik ben opeens weer een kind

Met huilende ogen
Struikel ik naar hem toe
Maar een stem fluistert dwingend
"Nu niet, hij is te moe"

Iedereen kijkt
Ze stoten elkaar aan
Mijn dochter komt naar me toe en zegt
"Je kunt beter gaan"

Ik zoek jou wanhopig
En grijp je bij de hand
Maar jij trekt je los en vraagt
Wie ik denk dat ik ben

Ik zeg: "Ik ben Bram"
Maar ik ben daar opeens niet zo zeker meer van
Je kijkt me aan en zegt
"Ik weet het, jij bent bang"

Ik ben bang, bang
Bang dat ik niet meer wakker word
Dat ik nooit meer ontkomen kan

Dan is alles grijs
En ik loop alleen op een weg
De weg is bekend
Ik kwam hier meer voorbij

Ver weg voor mij uit
Zie ik nog iemand lopen
Mijn hart springt op
Want niemand beweegt zoals jij

Ik loop wat ik kan
Bedenk alvast wat ik ga zeggen
Maar hoe snel ik ook loop
Ik kom niet dichterbij

Ik roep jou wanhopig
Over de afstand heen
Maar mijn stem verdwijnt in het grijs
Ik kom er niet doorheen

Ik zet alles op alles
Maar mijn pas gaat steeds trager
Jij raakt steeds verder voor
En verlamd kom ik tot stilstand

Ik zit op de grond
Ik ben totaal verlaten
Want ik weet absoluut zeker
Ik ben jou voor altijd kwijt

Ik geef mij over
Ik heb de strijd verloren
Dan zeg jij: "Hallo"
Jij stond achter mij al die tijd

Ik huil en lach
Ik ben zo ontzettend blij
Maar jij kijkt me aan en vraagt koud
Wie ik eigenlijk ben

Ik zeg: "Ik ben Bram"
Maar ik ben daar opeens niet zo zeker meer van
Jij kijkt me aan en zegt
"Ik weet het, jij bent bang"

Ik ben bang, bang
Bang dat ik niet meer wakker word
Dat ik nooit meer ontkomen kan
Dat ik nooit meer dromen kan